

Speech Jos Kusters voorzitter Raad van Bestuur VISTA college. Uitgesproken op 14 maart 2019 tijdens de feestelijke fusiebijeenkomst voor medewerkers en zakelijke gasten in Kerkrade.

Beste collega's

Over een kwartiertje wordt de nieuwe naam van ons mooie ROC bekend. Vele namen zijn de revue gepasseerd. ROC LAvenir, ROC LeeuwCus, ROC Maxima, ROC Zuyd, ROC met de zachte G ... Helaas; al die namen zijn het niet geworden. Ik zelf heb de naam ROC Passie naar voren gebracht. Die staat voor passie. Die naam heeft maar één stem gekregen, inderdaad van mij zelf, en het dus niet gehaald. Maar ik voel wel de behoefte het alsnog over die passie te hebben.

Maar eerst: wat een grote opkomst, wat een sfeer en wat een ongelooflijk mooi filmpje. Meer dan 70 studenten en talloze medewerkers van onze fusieorganisatie hebben hier enthousiast aan meegewerkt. Dank vooral aan onze medewerkers van het team Communicatie, die dit hele evenement voor jullie hebben georganiseerd, voor al die studenten en collega's.

Wij mogen met elkaar super trots zijn op wat wij allemaal doen en voor elkaar hebben gekregen. Veel dank ook aan de mooie woorden van onze gouverneur Theo Bovens. Hij heeft een hele bijzondere onbetaalde nevenfunctie, één waar hij altijd tijd voor maakt en dat is de functie van ambassadeur van het onderwijs. Geachte gouverneur, beste Theo, mocht je ooit stoppen als gouverneur en de overstap naar een droombaan willen maken dan adviseer ik je; stap fulltime in het MBO. Mooier kan het niet worden, geloof mij ...

Hans en ik hebben ons hart verpand aan het MBO. Vanochtend nog hebben wij dat weer ervaren. Voorafgaand aan deze bijeenkomst hebben alle teams een activiteit gehad en samen gewerkt. Super! Hier in de Rodahal hebben wij met ruim 200 stakeholders een minicongres georganiseerd rond het thema 'Leven Lang Ontwikkelen' met sprekers als Theo Bovens, Doekle Terpstra, Ton Heerts Annemarie Penn, Rianne Letschert, Monique Princen, Huub Narinx, Paul van Vuuren, Maurice Thelen en natuurlijk ook vertegenwoordigster van onze studentenraad Donna Vrancken, Michael Hooper (bestuurslid JOB) en onze studente Gracia. Top gedaan jullie, compliment! Een geanimeerde discussie onder de zeer deskundige leiding van Simone van Trier heeft geleid tot veel inspiratie en commitment voor onze ambities. Binnenkort kunnen jullie allemaal de video-opnames van deze bijeenkomst bekijken en de speeches nalezen.

Maar nu de toekomst van ons nieuwe ROC. Wij hebben verreichende ambities geformuleerd. Wij krijgen veel waardering voor de wijze waarop wij visie gedreven en procesmatig de fusie hebben

gerealiseerd. Daar mogen wij met z'n allen trots op zijn. Speciale dank aan de voorzitters van de Raden van Toezicht; Nicole Beuken en Jos Schneiders, van de Ondernemingsraden; Ruthy Berben en Peter Tilmann, Studentenraden; Shindusha en Rutger en veel dank aan de interim-voorzitter van het Arcus College; Karel van Rosmalen. Zij hebben allemaal met buitengewone inzet en vertrouwen de fusie mede mogelijk gemaakt.

Onze twee grootste thema's voor de toekomst zijn: wendbaar en innovatief. Als wij mee willen gaan met de snelle veranderingen op de arbeidsmarkt, het sociale domein en de verandering van beroepen, als wij nieuwe doelgroepen willen bedienen terwijl wij ook in een krimpregio wonen, moeten wij in staat zijn om hoogwaardig kwalitatief beroepsonderwijs te verzorgen aan kleine specifieke groepen met een up-to-date, maatwerk onderwijsarrangement. Een forse investering op digitalisering gaat ons daarbij ondersteunen, net zoals andere programma's.

Ik moet eerlijk bekennen dat er momenten zijn dat ik denk: "Jeetje, wat een torenhoge ambities, kunnen wij dat allemaal wel waarmaken? Wij moeten zo veel werk verzetten, gaat dat lukken?" Een paar zaken stellen mij enigszins gerust: wij hebben de tijd, wij hebben de middelen en wij hebben vertrouwenwekkende partners die graag met ons mee willen werken en investeren. Maar de belangrijkste zekerheid voor het slagen van de fusie-organisatie en het realiseren van onze ambities ... dat zijn jullie.

Naar mijn mening is er iets heel anders belangrijk. Iets veel fundamenteler en existentiëler ... en dat is jullie passie voor de student. Ik noemde dat in het begin al; passiekracht. Jullie zijn allemaal in het onderwijs gaan werken omdat je een grote passie hebt. Je werkt in het onderwijs omdat je het belangrijk vindt dat jongeren en ouderen de kans krijgen zich te ontwikkelen als vakvrouw, vakman, persoon en als burger. Je bent bereid daar heel ver in te gaan; weekenden, vakanties, avonden. Altijd staat het belang van de studenten voorop. Ook in de zorg om de student gaan wij ver; s' avonds appjes beantwoorden van een student of extra gesprekken wanneer het niet uitkomt maar toch nodig is. Het valt niet mee om een grens te trekken. Dat siert je maar is ook een valkuil. Het bewijst echter de passie die je hebt, of je nu conciërge bent of onderwijsassistent, ICT-er of docent, manager of onderwijskundig leider of practor, financieel consultant of HR-medewerker of stafhoofd. Die passie is onze ware kracht. Jullie zijn met z'n allen inspirators voor onze studenten en dat is een voorrecht.

Het mooie is dat de passie voor de student binnen Arcus en binnen Leeuwenborgh exact hetzelfde is. Dat hoeft niemand te verbinden, daar is niemand eigenaar van, dat zit in jouw DNA. Passie is waar wij op vertrouwen en bouwen, ondanks dat Hans en ik ons zeer bewust zijn van het feit dat het voor sommigen van jullie een spannende, onzekere tijd is.

Vertrouwen leidt tot krachtige vernieuwingen in onze organisatie omdat iedereen bereid is samen met de collega's en stakeholders continu de belangrijkste vraag te stellen: doen wij nu het goede voor onze studenten? En deze vraag kunnen wij het beste beantwoorden door continu met onze studenten in gesprek te gaan en de studenten te laten ontdekken wat hún passie is. Als zij dát weten dan hebben zij een stevige basis om die uitdagende veranderende wereld vorm te gaan geven. Dat ervaren wij zelf elke dag en dat gunnen wij ook iedere student.

Ons nieuwe ROC wil bereikbaar zijn voor de student, bevlogen en betrokken. Oog hebben voor en vooral luisteren naar de student met al zijn/haar talenten.

Ik lees graag een gedicht voor van een net afgestudeerde studente van de opleiding Mediavormgeving. Dit gedicht heeft mij geraakt en geeft op een hele mooie manier weer waar het in het onderwijs echt om gaat.

Lieve opleiding

*Allereerst wil ik je graag van harte bedanken,
voor de afgelopen bijzondere jaren,
waarin ik heb mogen vloeken en heb mogen janken,
waarin ik oprechte liefde en intens geluk heb leren ervaren.*

*Ook al suggereerde ik anders in het verleden,
ik zal je nu vertellen waarom ik oprecht blij ben dat ik je ken,
dit is omdat je me vanaf onze eerste ontmoeting tot aan heden,
geaccepteerd hebt om wie ik in wezen daadwerkelijk ben.*

*En ik ben uitermate kritisch op mezelf als student,
neigde daardoor onze relatie zelfs op te geven,
maar jij zag en geloofde in mijn talent,
waardoor onze relatie de kans kreeg weer op te leven.*

*Ofwel ik kreeg de ruimte om te leren,
ik ben gegroeid als vormgever en ontwikkeld als persoon,
ik kan het gezicht in de spiegel nu ook weer waarderen,
en dat...
Dat maakt onze relatie zo ontzettend buitengewoon.*

Zo zien jullie dat de passie van onze docenten en medewerkers ook zichtbaar is voor en voelbaar is door studenten. Prachtig en ontroerend.

Tot slot, beste collega's. Wij gaan over een paar minuten de echte naam bekendmaken van ons fusiecollege. Spannend maar ook belangrijk. Het is een naam die positieve associaties oproept maar nog niet direct iets zegt en al helemaal geen resultaten kan laten zien. Het zal dus nog even wennen zijn. Net zoals destijds in 1998, de namen Arcus en Leeuwenborgh nog niets betekenden. Door de jaren heen hebben velen van jullie lading gegeven aan die naam en betekenis gegeven. En daar mag iedereen trots op zijn. Met de bekendmaking van onze naam gaan wij starten met het schrijven van een nieuwe geschiedenis. Wij gaan de toekomst van ons nieuwe ROC betekenis geven. Een plek waar alle medewerkers en studenten zich thuis voelen. Gehoord en gezien worden. En waar onze stakeholders graag aan willen bijdragen.

Hans en ik hebben er alle vertrouwen in, dat onze gezamenlijke passie hét fundament is voor het succes van onze studenten en onze fusieorganisatie.

Dankjewel.